

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118211094
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:6118211094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobkyne E. N., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/X, P., zastúpenej I. C. T., advokátkou so sídlom Sv. Q. a C. XXXX/XX, P., proti žalovanému C. Barátovi, narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, J. nad J., zastúpenému C. R. W., advokátkou so sídlom M. R. E. XX/X, J. nad J., o zaplatenie XX,XX eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24. októbra 2018, č. k. 2C/12/2018-99, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 49,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 49,70 eur od 10.02.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III: o trovách konania, p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 49,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 49,70 eur od 10.02.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX formou notárskej zápisnice spísanej notárkou I. N. G. pod sp. zn. N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX darovaciu zmluvu a dohodu o zriadení vecného bremena, na základe ktorej žalovaný daroval žalobkyni predmetný byt č. XX na X. poschodí, vo vchode X v bytovom dome súp. č. XXXX zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, kat. úz. J. nad J. v celosti a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a žalobkyňa uvedené nehnuteľnosti prijala od žalovaného do svojho vlastníctva. D. sporu zároveň touto zmluvou zriadili vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom práve bývania a užívania predmetných nehnuteľností v prospech žalovaného (ďalej tiež len "predmetná darovacia zmluva a dohoda o zriadení vecného bremena"). Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie J. nad J., vyplýva, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu s príslušenstvom, pričom v časti C: Tarchy je pod por. č. XXX zapísané pod V XXX/XXXX vecné bremeno - právo doživotného bezplatného bývania a užívania predmetného bytu s predmetným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu v prospech žalovaného.

3. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe uvedenej dohody o zriadení vecného bremena predmetný byt zostal aj po jeho darovaní žalobkyni v užívaní žalovaného. Predmetný byt žalovaný užíval aj v rozhodnom čase, pričom tu mal a má hlásený trvalý pobyt. Žalobkyňa predmetný byt s príslušenstvom v rozhodnom čase neužívala a ani neužíva a trvalý pobyt má v meste Topoľčany.

4. Mesto J. nad J. rozhodnutím č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyrubilo podľa § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. poplatníkovi - žalobkyni ako platiteľovi poplatku poplatok vo výške 24,82 eur za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré vznikli na území mesta za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 a rozhodnutím č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX poplatok vo výške 24,88 eur za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré vznikli na území mesta za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016. Medzi stranami nebolo sporné a vyplýva aj z predložených platobných príkazov na úhradu, že žalobkyňa dňa 15.12.2016 uhradila vyrubený poplatok za rok 2015 v sume 24,82 eur a za rok 2016 v sume 24,88 eur. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáha od žalovaného, ktorý výlučne predmetný byt užíval, zaplata sumy 49,70 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že pojem "bezplatné doživotné právo bývania a užívania predmetného bytu s príslušenstvom" je potrebné vykladať v tom zmysle, že darca (žalovaný) neplatí obdarovanej (žalobkyni) za bývanie v predmetnom byte a jeho užívanie žiadne platby, ktoré by inak ako užívateľ nehnuteľnosti jej vlastníkovi musel platiť. Zriadením takéhoto vecného bremena sa vlastník ako povinný z vecného bremena vzdáva jedného z vlastníckych atribútov - práva danú vec užívať, v prospech oprávneného z vecného bremena, a to (ak je to dohodnuté ako bezplatné právo) bez nároku na odplatu. Takéto vecné bremeno teda spočíva v tom, že vlastník je bezodplatne povinný strpieť užívanie danej veci (nehnuteľnosti) oprávneným z vecného bremena. Ak medzi stranami nebolo v zmluve o zriadení vecného bremena dohodnuté niečo iné, bezodplatnosť sa týka len užívania bytu, nie aj plnení a služieb, ktoré sú s užívaním bytu spojené (elektrická energia, plyn, voda, kúrenie, tiež odvoz komunálneho odpadu). Žalovaný ako oprávnený z vecného bremena teda nemá povinnosť platiť žalobkyni ako vlastníčke bytu nejakú odplatu za samotné užívanie bytu, má ale povinnosť nahradiť náklady, ktoré žalobkyňa ako vlastníčka bytu zaplatila za plnenia a služby, ktoré žalovaný pri užívaní bytu spotreboval, to platí rovnako aj pre náklady, ktoré vznikli v súvislosti s produkováním odpadu žalovaným a ktoré zaplatila žalobkyňa.

6. V zmysle ust. § 77 ods. 2 písm. a) zákona č. 582/2004 Z. z. je žalovaný poplatníkom miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorá má v meste J.ad J. hlásený trvalý pobyt a zároveň je na území mesta žalovaný oprávnený užívať predmetný byt na iný účel ako na podnikanie. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že v prípade, ak tak obec ustanoví vo všeobecne záväznom nariadení, podľa § 77 ods. 5 písm. a) citovaného zákona poplatok od poplatníka v ustanovenej výške pre obec vyberá a za vybraný poplatok ručí vlastník nehnuteľnosti, teda žalobkyňa.

7. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ žalobkyňa zaplatila poplatok za komunálny odpad za roky 2015 a 2016 v celkovej výške 49,70 eur (za rok 2015 v sume 24,82 eur a za rok 2016 v sume 24,88 eur) viažuci sa k predmetnému bytu, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne, ktoré je žalovaný povinný vydať. Nakoľko žalobkyňa plnila za žalovaného to, čo podľa zákona má plniť sám, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 49,70 eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške 5,00 % ročne z priznanej sumy za obdobie od 10.02.2018 (od prvého dňa omeškania) až do zaplata. V prevyšujúcej časti uplatnený nárok na úrok z omeškania ako nedôvodný zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 151n ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 151o, § 151p ods. 4, § 451 ods. 1, ods. 2, § 454, § 456, § 563, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 2, ods. 5, ods. 8 zák. č. 582/2004 Z. z., o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietne a výrok III. tak, že určí, že má nárok proti žalobkyni na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Vytýkal súdu prvej inštancie, že na jednej strane vyložil pojem bezplatné doživotné právo bývania a užívania predmetného bytu s príslušenstvom tak, že darca (žalovaný) neplatí obdarovanej (žalobkyni) za bývanie v predmetnom byte a jeho užívanie žiadne platby, ktoré by inak ako užívateľ nehnuteľnosti jej vlastníkovi musel platiť a vecné bremeno spočíva v tom, že vlastník je bezodplatne povinný strpieť užívanie danej veci (nehnuteľnosti) oprávneným z vecného

bremena (bod 31 odôvodnenia) a na strane druhej (v bode 34) dospel k záveru, že pokiaľ žalobkyňa zaplatila poplatok za komunálny odpad za rok 2015 a 2016 v celkovej sume 49,70 eur, došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Súd prvej inštancie v tomto pochybil, nakoľko poplatky spojené s užívaním predmetného bytu má podľa zmluvy o výkone správy platiť žalobkyňa. Rozhodnutie mesta Bánovce nad Bebravou platením poplatkov za komunálny odpad za rok 2015 a 2016 boli vystavené na žalobkyňu a nie na žalovaného. Z vecného bremena nevyplýva povinnosť platiť poplatky spojené s užívaním predmetného bytu jemu, čo konštatoval súd v bode 31 svojho rozsudku, preto jeho záver, že pokiaľ žalobkyňa zaplatila poplatok v sume 49,70 eur za neho bezdôvodným obohatením, je v rozpore s ust. § 454 Občianskeho zákonníka.

9. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že z rozsudku súdu prvej inštancie sa žiaden rozpor v jeho odôvodnení nenachádza. V bode 32 rozsudku je výslovne uvedené, že bezodplatnosť vyplývajúca z vecného bremena sa týka len užívania bytu a nie aj plnení a služieb, ktoré sú s užívaním bytu spojené (elektrická energia, plyn, voda, kúrenie, odvoz komunálneho odpadu). Následne s týmto odôvodnením korešponduje aj odôvodnenie v bodoch 33 a 34 rozsudku súdu prvej inštancie. Uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie je v súlade s konštantnou judikatúrou. Poukázala na chybný zápis katastra ohľadne bezodplatnosti vecného bremena, keď dôkazy preukazujú, že medzi účastníkmi nebolo dohodnuté právo doživotného bezplatného bývania a užívania bytu č. XX, ale bolo dohodnuté doživotné bezplatné právo bývania a užívania bytu č. XX. O. súdu prvej inštancie považovala za správny. Uplatnila náhradu trov konania.

10. Vyjadrenie žalobkyne bolo žalovanému doručené, ďalšie písomné vyjadrenie k veci nepodal.

11. Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom vo výroku I. a súvisiacom výroku III. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol žalovaným spochybnený vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal odvolacie námietky, ktoré boli žalovaným v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, správne zistil skutkový stav danej veci a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky žalovaného, uvedené v podanom odvolaní, nemohli preto prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, jeho právne posúdenie a v podrobnostiach na odôvodnenie jeho rozsudku odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie dodáva nasledovné:

14. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie pojmu „bezplatné doživotné právo bývania a užívania“ predmetného bytu s príslušenstvom. Mal za to, že právo bezplatného doživotného práva bývania a užívania bytu s príslušenstvom znamená, že žalovaný ako oprávnený z vecného bremena nie je povinný žalobkyňu platiť žiadne platby za užívanie bytu.

15. Súd prvej inštancie v danej veci aplikoval ust. § 151n, § 151o, § 151p Občianskeho zákonníka týkajúceho sa vecného bremena a § 451, § 454, § 456 týkajúce sa bezdôvodného obohatenia, § 77 zák. č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

16. V danej veci vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom práve bývania a užívania predmetnej nehnuteľnosti v prospech žalovaného, týkajúce sa bytu č. XX, na X. poschodí, vo vchode X v bytovom dome súp. č. XXXX, zapísanom na LV č. XXXX v k. ú. J. nad J., je viazané na osobu žalovaného (pôsobí in personam). Vymedzenie obsahu práv a povinností vyplývajúcich z právneho

vzťahu tohto vecného bremena je určené aktom, na základe ktorého vecné právo vzniklo - darovacou zmluvou a dohodou o zriadení vecného bremena zo dňa 27.03.2012 uzavretou medzi žalovaným ako darcom a žalobkyňou ako obdarovanou. Náklady súvisiace so zachovaním, opravami a úhradami za plnenia spojené s užívaním nehnuteľnosti, ktorá sa užíva v súvislosti s výkonom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a ich znášanie je upravené predovšetkým dohodou účastníkov. Pokiaľ takáto dohoda uzavretá nebola, každý kto je oprávnený cudziu nehnuteľnosť na základe vecného bremena užívať, je povinný znášať náklady s ňou súvisiace primerane s prihliadnutím na rozsah a spôsob tohto užívania.

17. V danej veci nebolo sporné, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti (viď bod 12 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie), nebolo sporné, že ako vlastníčka bytu zaplatila za roky 2015 vyrubený poplatok za komunálne odpady a drobné stavby vo výške 24,82 eur a za rok 2016 v sume 24,88 eur (viď bod 14 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie). Nebolo tiež sporné, že výlučným užívateľom tohto bytu je žalovaný (viď bod 13 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie). Žalovanému v zmysle ust. § 77 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z. z. svedčí povinnosť platiť miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, pričom vlastník nehnuteľnosti (žalobkyňa) v zmysle § 77 ods. 5 písm. a/ citovaného zákona za zaplatenie tohto poplatku ručí.

18. Súd prvej inštancie za týchto okolností danej veci a neexistencii žiadnej dohody strán sporu ohľadne platenia (neplatenia) úhrad za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu vrátane poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, dospel k záveru, že povinnosť zaplatiť uvedený poplatok svedčí žalovanému, pričom žalobkyňa za uvedený poplatok ručila i ho zaplatila, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne, ktorý je žalovaný povinný žalobkyňu vydať. Tento záver odvolací súd považuje za správny.

19. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že z vecného bremena mu povinnosť platiť „poplatky spojené s užívaním predmetného bytu“ nevyplýva, odvolací súd sa s jeho názorom stotožniť nemohol, nakoľko z dohody o zriadení vecného bremena uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 27.03.2012, takýto záver vyvodiť nie je možné. Tvrdenie žalovaného, že rovnaký názor konštatoval i súd prvej inštancie v bode 31 svojho odôvodnenia, je mylné. Súd prvej inštancie konštatoval v uvedenom bode odôvodnenia svojho rozhodnutia, že žalovaný má právo bezodplatne predmetný byt užívať a žalobkyňa je povinná strieť užívanie bytu žalovaným, ktorý žiadne platby (t. j. nájomné) za užívanie bytu žalobkyňu platiť nemusí. V bode 32 odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie správne uviedol, že ak v zmluve (dohode) o zriadení vecného bremena nebolo dohodnuté niečo iné, bezodplatnosť sa týka len užívania bytu, nie plnení a služieb, ktoré sú s užívaním bytu spojené, vrátane odvozu komunálneho odpadu, ktorý žalovaný pri užívaní bytu produkoval. Uvedená námietka žalovaného nebola dôvodná.

20. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku III. o trovách konania, ktorý nebol žalovaným vecne spochybnený, potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).